



CZYTANIA NIEDZIELNE: (2 Krl 5, 14-17); (Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3cd-4);
(2 Tm 2, 8-13); Aklamacja (1 Tes 5, 18); (Łk 17, 11-19);

epifania

TYGODNIK PARAFII
RZYMSKOKATOLICKIEJ
Objawienia Pańskiego w Bliznem



NUMER 618 • Dwudziesta Ósma Niedziela Zwykła • 12 października 2025 r.



Ks. Marian Rowicki

Otrzymujemy od Boga codziennie mnóstwo darów, których nie jesteśmy dostatecznie świadomi. Pan hojnie nas obdarowuje, bo jest samą dobrocią i miłością. Jeśli będziemy to zauważać, jak ten cudzoziemiec i wyrażać wdzięczność, On uzdrowi naszą duszę, napelniając ją słodyczą swojej obecności.

Miłosierdzie Boga usuwa trąd grzechu

Trędowaty był w starożytnym społeczeństwie izraelskim wyłączony z życia społeczności. Miał przebywać w oddaleniu od osób zdrowych, aby nie powodować przeniesienia swojej choroby na inną osobę. Z konieczności żył w kompanii z innymi trędowatymi. Taki człowiek pozbawiony opieki ze strony tych, którzy są zdrowi musiał być zdesperowany i nieustannie pytać się Pana Boga oraz siebie samego: dlaczego mi przytrafiło się coś tak okrutnego? Bo za życia niejako rozpadł się, rozpadało się jego ciało. Zauważmy, że trędowaci posłyszeli o innych cudach Jezusa, bo wyrażają się o Nim: Jezusie Mistrzu. Natrafiwszy zatem na taką jedyną okazję w życiu, gdy byli przekonani, że mogą być uzdrowieni, zdecydowali się poprosić o oczyszczenie Jezusa. Trędowaci z Ewangelii dostrzegli więc w Jezusie, uzdrowiciela, kogoś kto ma potencjał oczyścić ich. Ci ludzie zaufali Jego Słowu, nie zostali uzdrowieni od razu, lecz wtedy gdy szli. Jeden z nich zareagował na to uzdrowienie inaczej, a Pan Jezus pochwalił wiarę uzdrowionego cudzoziemca. Pozostali poszli pokazać się kapłanom, czyli do Świątyni w Jerozolimie, bo to było miejsce posługiwanie kapłanów, gdzie przebywała Chwała Boga. Ten jeden zaś poszedł do Jezusa, bo w nim dostrzegł Boga, któremu odda chwałę. Może ten Samarytanin nie był związany tak ścisłym gorsetem przepisów, którym związani byli żydzi, może będąc jeszcze trędowatym nie myślał tylko o uzdrowieniu, o spotkaniu uzdrowiciela, lecz o tym, że będąc chorym już dziękuje Bogu za przyszłe uzdrowienie, a gdy się ono dokonało tylko je uzewnętrznił przed Jezusem.

Spójrzmy na pewne paradoksalne zestawienia: choroba trędowatych była widzialna, wykluczała ich ze społeczności. Dziś trędem jest grzech, który jest niewidzialny, a popełnianie publicznie wiadomych grzechów nie pro-

wadzi do jakiegokolwiek wykluczenia, ostracyzmu, przeciwnie, wydaje się być powodem do chwaleń się. Z kolei tak jak za czasów Jezusa uzdrowienia szuka się u człowieka, mistrza działającego z nieznaną mocą czy to ludzką czy nawet diabelską, a często nie dostrzega się działającego w Sakramencie Pokuty Boga, zasłoniętego kapłanem, który oczyszcza naszą duszę.

Uzdrowieni ziomkowie Jezusa, żydzi, nie zmienili swojego schematu postępowania, poszli tylko za nakazem prawa. A ja i Ty możemy zmienić swój nawyk, nie beznamienne przyjmujemy oczyszczenie duszy, lecz z góry gorąco dziękujemy Bogu za to, że On przyjął mój grzech - trąd na siebie, moje zeszpecenie, mój rozpad. Przyjął go na krzyżu w sposób widzialny będąc zeszpecony. i czyni to dalej w Sakramencie Pokuty w sposób widzialnie dla nas niedostrzegalny. Tylko On może mnie oczyścić, a ja mogę z wytesknieniem, jak trędowaci z Ewangelii, oczekiwać na spotkanie z Nim, mogę bardziej pojąć, że nie jest to zwykłe przyjsię do konfesjonu z listą grzechów, ale, że Bóg udzielił takiej mocy ludziom, kapłanom i już z góry Go wychwalam, że mnie oczyści, gdy właśnie z takim nastawieniem, z wiarą, że On tego dokonuje przychodzę do Niego. A po oczyszczeniu z jeszcze większą wdzięcznością zbliżę się do Niego, tak jak podszedł do Jego stóp uzdrowiony trędowaty, aby przyjąć Boga do siebie w Sakramencie Eucharystii.

Samarytanin dostrzegł w Jezusie coś nie z tego świata, coś nadprzyrodzonego, dostrzegajmy tę niezwykłość w Sakramentach, które Pan nam zostawił, zwłaszcza w Sakramencie Pokuty i Pojednania oraz Eucharystii. Bądźmy również wdzięczni tym, którym Jezus zostawił szafowanie nimi - kapłanom.

Grzegorz Skrodzki

Ogłoszenia Duszpasterskie

- 12.10 – niedziela, Dzień Papieski, zbiórka ofiar do puszek na Fundację Dzieła Nowego Tysiąclecia, po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie dzieci przygotowujących się do I Komunii św. nabożeństwo różańcowe 17.30, w tygodniu po Mszy św. wieczornej, trwa miesiąc różańcowy, zapraszamy na nabożeństwa, zachęcamy do różańca rodzinnego w domu, w razie trudności, chociaż jeden dziesiątek
- 13.10 – poniedziałek, wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego
- 15.10 – środa, wspomnienie św. Teresy z Avila
- 16.10 – czwartek, wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej, czterdziesta siódma rocznica wyboru Papieża św. Jana Pawła II
- 17.10 – piątek, wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, po Mszy św. dzieci przygotowujące się do I Komunii św. poprowadzą modlitwę różańcową, adoracja Pana Jezusa do g. 20.00
- 18.10 – sobota, święto św. Łukasza, Ewangelisty, dzień Modlitw za pracowników Służby Zdrowia
- 19.10 – Niedziela Misyjna, taca na misje
- Przyjmujemy na wypominki na następny rok, jednorazowe; modlimy się 1 i 2 Listopada, o g. 18.00 Msza św. i procesja różańcowa, roczne, modlimy się w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca
- Są wolne intencje mszalne
- Zapraszamy do czytania prasy katolickiej

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00, 10.30 - Msza święta dla dzieci
12.00, 18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się 15 min. przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa październikowe:

po Mszy św. o godz. 18.00
w niedziele o godz. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.30

Kobieta wolna od niemocy

Rekolekcje poprowadzi:
IRENA NEUMUELER

8-9.11.2025 (sobota- niedziela)

w Katolickim Centrum Kultury
Dobre Miejsce
ulica Dewajtis 3 Warszawa

Zgłoszenia po zeskanowaniu
kodu QR lub mailowo na skrzynkę:
dobreslowolakobiet@gmail.com



Rekolekcje dla kobiet

Rekolekcje „Kobieta wolna od niemocy” będą szczególnym czasem poznawania siebie w swojej niemocy. Nazwiemy, czym ona jest, skąd pochodzi i jaki jest jej skutek. Określisz złe nawyki unieważniania siebie, skłonności do pomniejszania siebie, wycofania i „kurczenia” w sobie.

Powiemy, jakie są korzenie kobiecej mocy jako odwrotność do nie/mocy, bezradności, zatrzymania w życiu, odkrywając znaczenie tożsamości, godności, wartości, naszych praw, potrzeb i sprawczości.

Jednocześnie będziemy poznawały Boga, który dla nas już zwyciężył i udziela daru zbawienia, uzdrowienie i uwolnienie.

Przewodniczkami na tej drodze będą biblijne kobiety, w ludzkiej ocenie przegrane: kobieta pochylona (związana duchem niemocy); Rut (przeklęta); Tamar (odrzucona, poniżona i oszukana); kobiety utrudzone swoją sytuacją.

Zapraszamy kobiety, które chcą się „wyprostować”, odzyskać wewnętrzną równowagę, poczucie sensu i mądrze żyć. Odkryć w sobie moc i autentyczność, nadać swemu życiu znaczenie, które chcą podjąć wyzwania do życia w mocy i pełni.

Do stóp Matki Bożej Jasnogórskiej

Dzięki inicjatywie naszego Księdza Patryka Dąchóra około 60 osób z naszej parafii pielgrzymowało, by pokłonić się Matce Bożej Jasnogórskiej. Był przepiękny, słoneczny i całkiem ciepły dzień, 27 września, a my odmawiając część różańca i śpiewając żywe, pielgrzymkowe piosenki w autokarze szybko dotarliśmy do Częstochowy.



**O godzinie 17.00
mogliśmy uczestniczyć
w Mszy Świętej. Choć była ona
zarezerwowana specjalnie dla
naszej grupy, to tłumy ludzi były
ogromne. Można było wpatrzeć
się Maryi w oczy i powierzyć
jej wszystkie sprawy, radości,
lęki i strapienia. Ksiądz Patryk
przewodniczył tej Eucharystii,
wygłosił piękną homilię, a nasi
ministranci i lektorzy posługiwali
również przy ołtarzu.**

Na miejscu mieliśmy umówione dwie siostry zakonne, które oprowadzały nas po interesujących miejscach w klasztorze, bazylice i muzeum. Nasza przewodniczka, siostra Lidia z werwą, dobrym humorem i arcyciekawymi wiadomościami pomagała poznać nam historię miejsca, obrazu Maryi i ludzi związanych z Jasną Górą. Było kilkoro dzieci w różnym wieku, mniejsze z wielką odwagą zadawały Siostrze

różne pytania. Przewodniczka pochwaliła pod koniec zwiedzania grupę i dzieci mówiąc, że grupa była wyjątkowa. Zwiedziliśmy Salę Rycerską, byliśmy na piętrze w kaplicy (z racji wielu Mszy i nabożeństw nie chodziliśmy z przewodnikiem po kaplicy), byliśmy w bazylice i Muzeum Jasnogórskim. W czasie wolnym można było wejść na wieżę i zobaczyć skarbiec. Dzieci były zachwycone Siostrą Lidią, a dorośli odkryli sporo szczegółów o których wcześniej nie słyszeli. Mogliśmy poczuć się też jakbyśmy byli na wystawie malarstwa, gdyż Siostra Lidia oprowadziła nas po drodze krzyżowej namalowanej przez znanego współczesnego artystę – Dudę Gracza. Malarz ten, choć wcześniej „nie było mu po drodze z Panem Bogiem”, jak określiła Siostra, przeżył cudowne uzdrowienie chorego serca i zrozumiał, że zawdzięcza to Matce Bożej Jasnogórskiej. Z wdzięczności namalował niezwykle głęboką teologicznie drogę krzyżową, która znajduje się nad kaplicą. Siostra ukazała nam na obrazach, dzięki swej wielkiej wrażliwości, duchową mądrość artysty i jego patriotyczne nastawienie do spraw Ojczyzny. Nasza miła przewodniczka w różnych miejscach opowiadała nam też historie uzdrowionych przez wstawiennictwo Maryi osób. Słuchając tego rosła nasza wiara i nadzieja, że Matka Boża nie opuszcza swoich dzieci. Potem mieliśmy czas wolny na posiłek, zakup pamiątek, osobiste zwiedzanie i modlitwę przed obrazem Matki Bożej. O godzinie 17.00 mogliśmy uczestniczyć w Mszy Świętej. Choć była ona zarezerwowana specjalnie dla naszej grupy, to tłumy ludzi były ogromne. Można było wpatrzeć się Maryi w oczy i powierzyć jej wszystkie sprawy, radości, lęki i strapienia. Ksiądz Patryk przewodniczył tej Eucharystii, wygłosił piękną homilię, a nasi ministranci i lektorzy posługiwali również przy ołtarzu. Dla dzieci i młodzieży było to wielkie przeżycie. Po Mszy znaleźliśmy się już w autokarze. Droga powrotna minęła spokojnie, radośnie i dzięki śpiewie oraz grze Pani Ani prowadzącej dziecięcą scholę w naszej parafii było nam również dobrze i wesoło. Myślę, że jeszcze nieraz Ksiądz wikary zorganizuje jakiś wyjazd i zapewniam, że warto pojechać. Zyskuje dusza i ciało!

Anna Bielawska

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka Objawienia Pańskiego
ul. Łaszczyńskiego 1, 05-082 Blizne, tel./fax (022) 7220250

KONTO PARAFII 16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery Epifani razem z Epifankiem)

REDAKCJA: redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo modyfikacji tekstów.